

sest hääd, tullu nink abbi saap. Ent meie tiame ka et paljo looda ja omma mes innimesi nink ellajid koletawa. Meie tunneme siuru, mürkhaina nink muid. Ent töiste ilma jaun omma ka pu mes koletawa.

Rihwt pu.

Üts temma suggust koswap Amerika ilma jaun nida kui puym. Rige se pu siesen, kannun, ossia, lehhen om üts walge leem, ni kui piim. Kui se leem tule kätte saap, sis saap temma mustas nink läbbend mes temmaga mustas om sanu lat mustambas kui temma mõstis. Zanimestille nink ellojalle satap temma koletawa többe, siski mitte kigille üttel wihi. Kui se pu meie ilma jaun om kaswateru sis ei te temma leem mitte ni rassedit hääda. Ent kui üts sedda sisse wottap sis kolep innimenne ehk ellai ärra.

Üts tõne suggu om ka üts pu kenne

leem kange kihwt om. Sesamma leem haisup kui reipe ja kui üts tedda ennege puttup, sis ajap temma rassedit paifi ülles. Siski tettas temmast ütte illusoi nink kallist wirnist; ent se wirnisse walmistamise nink prufimisse man olgo kange ettekaeminne, suud leudetas rättega kinni nink mes muido weel om. Se pu essi om külm ni kui jeä.

Üts kolmas pu om mes suggu kannap pea nida kui ubbina. Suggu ni häste kui fik se pu koletap innimest. Temma kand om wäega illus nink kowwa pu; ent temma ei moi enne prufida kui temma kuiwas sanu. Et niüd temma koletaw leem, kui pu mahharagjotas rahwale su sisse ei ziugu, sis nemma pandwa õhhokest rätte ette, monnikord tettas ka tuld jure ümbre et pu weidikesse kühwembas saas.

Ent se rige hirmsamb pu peap se ollema mes Poa. Uyas kutsutas, nink homnungutsen India-maal loitas. Sädal peap temma valja mäe otsan kaswama, nink ümbrezõri, kõhhe temma warri künip om fik ni kui kolu nink ma ei kanna middage. Se hõng mes tem.